

Περὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος νέων. — Ἄ! εὐλογημένε! τὴν ὥρην σου εἶναι ὅλοι ζῶντες οἱ ἐξ Ἑλλάδος νέοι. — Πάλιν δὲν μ' ἐνοήσατε, προσέθηκεν ὁ τὸ πρῶτον ἐρωτήσας, γελῶν μετὰ τῶν ἄλλων διὰ τὰ πολιτικά σου ἐρωτῶ. — Τί διάβολον! ἐφώνησεν ὁ ἀστεῖος ποιητής, φαίνεται ὅτι ἡ κεφαλὴ μου σήμερον εἶναι βαρεῖα ἀληθῶς. Διὰ τὰ πολιτικά μ' ἐρωτᾶτε; τί τὰ θέλετε! πηγαίνουν κουτσά, στραβὰ, στραβόκουτσα.

Εἰς Ὁξφόρδην τῆς Ἀγγλίας κατεδικάσθη εἰς ἐπιχειρῆμα ἐξορίας, ὅστις μετὰ ἑπτὰ γυναικῶν ἀλλεπαλλήλως ἦλθεν εἰς γάμον. Ἀκούων δὲ τὴν καταδίκην του, ἀνέκραξε. — Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπομείνω ἐν ἔτος ἐξορίας δι' ἑκάστην γυναῖκα. Νομίζω ὅτι τοῦτο δὲν ἀρκεῖ νὰ μοὶ ἀφαιρέσῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ λάβω καὶ ἄλλην μετὰ τὸ τέλος τῆς τιμωρίας μου.

Θὰ μὲ πληρώσετε τέλος; ἐρωτᾷ δυστυχῆς τις ῥάπτῃς ἕνα τῶν κακῶν ἐκείνων πελατῶν, δι' οὓς ἄλλοι πάντοτε πληρόνουν. — Ὅφειλεις εἰς τινὰ χρήματα; ἀντερωτᾷ ὁ πελάτης τὸν πιστωτὴν του. — Ὁχι, χάρις τῷ Θεῷ! — Τότε εἴμπορεῖς νὰ περιμείνης ὀλίγον.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας πιστωτῆς καὶ ὀφειλέτης ἐκ νέου συναντῶνται, οὐχὶ ἀναμφιδόλως κατὰ λάθος τοῦ δευτέρου, πλησιάζουσιν ἀλλήλους καὶ ἡ συνομιλία ἄρχεται οὕτω. — Θὰ μὲ πληρώσετε; ἐρωτᾷ ὁ ῥάπτῃς. — Χρεωστεῖς χρήματα; ἐπαναλέγει ὁ νέος. — Βεβαίως, ναι, σπεύδει ν' ἀποκριθῇ ὁ ῥάπτῃς, μὴ θέλων νὰ ἐμπλακῇ εἰς δίκτυα, ὡς τὸ πρῶτον. — Καὶ διατί δὲν πληρόνεις; — Σὰς τὸ λέγω, ἀλλοῖμονον! διότι δὲν ἔχω χρήματα. — Αἰ! αὐτὴν λοιπὸν τὴν αἰτίαν ἀδυνατῶ καὶ ἐγὼ νὰ σὲ πληρώσω.

Ὁ Κύριος Δ... ἔχει τρεῖς θυγατέρας· αἱ δύο πρῶται εἶναι ἀρκούντως ὠραῖαι· ἡ τρίτη ὁμῶς δὲν ὑποφέρεται. Πρόσωπον τρίγωνον· ῥίς ἐξαιρετικῆς ὀφθαλμοὶ ἀλλοίθωροι· στόμα ἀνοιχτὸν μέχρι τῶν ὠτίων· σιαγὼν ὀξεῖα· ἰδιαίτερα σημεῖα· ὀλίγον κωρὴ.

— Ποτὲ δὲν θὰ τὴν ὑπανδρεύσετε, ἔλεγον πολλοὶ πρὸς τὸν Δ...

— Θὰ τὴν ὑπανδρεύσω ὡς τὰς ἄλλας.

— Καὶ ποῦ εἶναι ὅστις...

— Ζητῶ ἕνα τυφλὸν, εἶπεν ὁ καλὸς πατήρ.

Ὁ Κύριος Χ... εἰσέρχεται εἰς ξενοδοχεῖον, εὐρίσκει τὰ πάντα κακῆς ποιότητος, κακῶς ἡτοιμασμένα, καὶ κάκιστα τὸν ὑπηρετοῦσι. Τρώγει ὁμῶς χωρὶς νὰ προσφέρῃ λέξιν, ἐπειτα πληρόνει. Ἀναχωρῶν δὲ ζητεῖ τὸν κύριον τοῦ καταστήματος. — Κύριε, τῷ λέγει, θέλετε νὰ μ' ἀσπασθῇτε;... Ἐπειδὴ δὲ ὁ ξενόδοχος διστάζει, ἐκείνος προσθέτει

— Ναι, ἀσπασθῇτέ με, διότι διὰ τελευταίαν φορὰν μὲ βλέπετε.

— Τί διάβολον! λάβε θάρρος λοιπὸν, ἔλεγέ τις πρὸς τὸν φίλον του Μ..., τοῦ ὁποῦ τὴν πρῶτην εἶχον θάψῃ τὴν σύζυγον. Καὶ ἂν εἰς δάκρυα λύωσιν, πάλιν μ' αὐτὸ δὲν θὰ τὴν ἀναστήσῃ. — Τί θέλεις, ἀγαπητέ μοι, ἀπαντᾷ οὗτος, γνωρίζεις ὅτι εἶμαι χαρακτῆρος ἐπιδεικτικοῦ καὶ τῶν μικροτέρων ἐντυπώσεων· καὶ τὸ μηδαμινώτερον πρᾶγμα μὲ κάμνει νὰ κλαίω...

Ἐπαμεινώνδας, ὁ τῶν Θηβαίων στρατηγός, εὐρίσκειτο ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ· ἐξεστράτευε δὲ τότε κατὰ τῆς Πελοποννήσου. Τὰ πάντα ἡτοιμάζοντο πρὸς θεινὴν συμπλοκὴν, ὅτε κερκυνὸς ἐνέσκηψε, σημεῖον τότε κάκιστον κατὰ τὰς ἐκστρατείας. Οἱ στρατιῶται ἦσαν ἀνίσχυοι καὶ οἱ πάντες ἡρώτων. — Τί τοῦτο σημαίνει; — Σημαίνει, ἀνεφώνησεν ἀτάραχος καὶ μειδιῶν ὁ Ἐπαμεινώνδας, ὅτι αἱ ἐχθροὶ κακὴν ἐξελέξαντο τὴν θέσιν.

Τὸ θάρρος ἐπανῆλθε μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν, τὴν δ' ἐπιοῦσαν ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐθριάμβευεν.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ι. Π.

Ἐφημερίς τις τῆς Σύρου, μετατυπώσασα ὁλόκληρον τὸ περὶ *Εργατικῶν Συνεταιρισμῶν* ἄρθρον, τὸ δημοσιεύθεν ἐσχάτως ἐν τῇ *Παρθῶρᾳ*, δὲν ἀναφέρει ὅτι ἐδανείσθη τοῦτο ἐξ αὐτῆς. Ἀνὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι ἡ παράλειψις ἐγένετο κατὰ παραδρομὴν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θέλει διορθωθῇ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 589 φυλλαδ. αἰνίγματος καὶ τοῦ γρίφου.

Ῥαφίς.

Μηδένα μίσει ὥπως μὴ μισηθῇς.

ΛΙΝΙΓΜΑ.

Θεὰν τὰ τρία μου δηλοῦν, ἄρθη τὰ ἄλλα δύο,
Διὰ τῶν πέντε ἄρασσαρ ναυμάχον σοὶ δεικνύω.
Κ. Π. Τ.

ΓΡΙΦΟΣ.

